

[Tinning]

gik på tur i de kulturministerielle korridorer, burde vi have forudset, hvordan det måtte gå.

Medieforhandlingerne har jo været én stor opvisning i manglende evne til at komme med noget som helst, der kan bruges til noget som helst, og dér burde vi have været mere forudseende, have været mere dygtige til at fortælle socialdemokraterne og de radikale, hvad der ville være mulighed for at gennemføre sammen med os og SF. Jeg mener, vi må påtage os et medansvar for, at vi ikke har været dygtige nok, eller måske mere præcist: vi fattede ikke opgavens kolossale omfang. Skal man holde fast i hr. Tastesen og hr. Bilgrav-Nielsen i disse spørgsmål, så skal der holdes godt fast, og der skal holdes tit fast.

Nu er det jo så gået sådan, at de stadig væk ikke kan finde ud af noget som helst. Der er sket den ændring, at hr. Tastesen er blevet sat uden for døren, men ikke desto mindre finder man ikke ud af noget som helst. Jeg synes ikke, det er rimeligt at bebrejde den nuværende kulturminister, at han i februar-marts stillede i udsigt, at det her kan vi ordne og gøre færdig på nogle måneder. Kulturministeren kunne ikke vide, hvad der sker, når man sætter sig til forhandlinger med hr. Bilgrav-Nielsen eller hr. Tastesen. Han kunne ikke vide, hvor omfattende en opgave det er at få noget som helst fornuftigt ud af det, og det kan jo så være en slags skoling i de parlamentariske realiteter inden for mediepolitikken.

Jeg har det delvis ligesom fru Ingerlise Koefoed: jeg kunne føle mig tvunget til at stemme for dette forslag. På den anden side er der også grænser for, hvor meget vi gider lade os jage rundt med, så jeg tror såmænd ikke, vi ender med at stemme for.

Det, der er beklageligt, er jo, som også fru Ingerlise Koefoed var inde på, at mens der nu skal foretages nye såkaldte undersøgelser, så er der faktisk vel især nogle nærradiostationer, men sikkert også nogle lokal-TV-stationer, der må give op, der må gå ind, der ikke kan mere. Der er også grænser for, hvad de kan holde til af besynderlige manøvrer, og det bliver jo sagt præcist i bemærkningerne, at mens undersøgelserne udføres, bør der ikke gennemføres ændringer i lovgivningen om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Det

betyder for nærradioerne, at mange af dem ikke kan leve.

Det blev jo stillet i udsigt, da vi sidst havde sagen oppe, at hele finansieringsdelen – spørgsmålet om reklamer, om salg af sendetid, om bingo, og hvad ved jeg, om offentlige tilskud eventuelt – alt det skulle diskuteres i sammenhæng med en permanent ordning for lokal-TV og TV 2 og vistnok også styringen af Danmarks Radio, og det bliver jo så ikke til noget. Det, det her handler om, er faktisk en udsættelse, der betyder undergang for en række nærradiostationer, og jeg tror ikke, vi vil være med til at sætte navn under sådan noget. Jeg ved godt, at det rent teknisk bare er en forlængelseslov, men dødsdomme kan jo udformes på så mange forskellige måder.

Egentlig havde jeg glædet mig til, at hr. Bilgrav-Nielsen ville underholde os med, hvad det er for undersøgelser man nu har tænkt sig at sætte i gang. Det kunne vi ikke få noget at vide om. Jeg vil godt, hvis ministeren kan gøre det kort – ellers kan det næsten være lige meget – have at vide, hvad det er for undersøgelser, man nu har fundet på at dække sig ind bag.

Jeg kan godt se, at det har noget at gøre med dagspressens placering, men i det hele taget handler det jo om, at vi nu skal undersøge det økonomiske grundlag og de organisatoriske former, ikke sandt; hvad falder ikke ind under det! Hvad er det, hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Tastesen og alle mulige andre har diskuteret i årevis, som ikke falder ind under det dér rammebegreb? Er det ikke sådan, at man kan læse det som: nu starter vi helt forfra. Er det ikke rigtigt forstået? Det mener jeg det er, og der er jo ikke andet end at håbe på, at det stik imod alle mine forventninger ender med et eller andet rimeligt fornuftigt.

Men jeg mener, at man de steder, hvor der er mulighed for det lokalt, må gå ind, når det nu ikke kan lade sig gøre herinde, og sikre overlevelse af de nærradioer og de lokal-TV-stationer, som faktisk bliver ladet temmelig meget i stikken med dette forslag. Og så må vi jo også se rundt omkring, hvor der er flertal af SF og socialdemokratiet især, om socialdemokratiet dér, uanset at hr. Tastesen nu mener det modsatte af hr. Jimmy Stahr og sådan noget, om socialdemokratiet dér kan formås til at give en offentlig støtte, der i det mindste kan give den nødvendige før-